

Lønnen eller et Huslejetillæg. Jeg kan altsaa billige, at man ikke er kommet ind paa at gøre Forsøg med saadanne Boliger i Købstæderne, udover de ganske enkelte, der kan være Tale om paa enkelte Stationer, hvor det er nødvendigt at have de paagældende netop paa det bestemte Sted. Huslejetillægsspørgsmaalet er altsaa ikke løst med dette Forslag og vil ganske sikkert heller ikke kunne løses paa denne Maade. Om man kan komme udover det paa den Maade, som nævnt af det ærede Medlem, skal jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om. Det er højst rimeligt, at naar man fik disse to Spørgsmaal bragte ud af Verden paa en fornuftig Maade, vilde der være vundet ikke saa ganske lidt i Retning af at skabe Tilfredshed blandt Statsbanefunktionærerne. Deri har det ærede Medlem vist fuldstændig Ret.

Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Side af Sagen, jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger om Boligernes Indretning. Efter Tegningerne ser det ud til, at de ville blive noget smaa og komme til at bestaa af temmelig smaa Rum, men iblandt de Familier, der komme til at benytte dem, er der jo dog Familier, der ere ret store. Naar man nu skal bygge saadanne Huse, burde de gøres saa rummelige, at de ere fuldt ud tidssvarende i hygiejnisk Henseende. Det ere de gamle Boliger i Almindelighed ikke. Værelserne ere overordentlig smaa, og der er ogsaa andre store Ulemper ved dem. Naar vi nu skulle ind paa at bygge nogle ny Lejligheder, burde de gøres saa rummelige, at Funktionærerne med Glæde flyttede ind i dem, medens Forholdet for de fleste af de gamle Bygningers Vedkommende er det, at Funktionærerne meget nødig ville bo der, naar de have en stor Familie. Efter min Mening bør det ikke være 2 Værelser, men 3 Værelser Lejligheder. Paa en Maade ere de det jo ogsaa, idet det nemlig er Meningen, at Boligen skal bestaa af 2 Værelser og et Loftskammer, og hvis man indrettede dette fuldstændig som et Værelse, gjorde det tilstrækkelig rummeligt, forsynede det med Kakkelovn, og hvad der i øvrigt hører til, kunde man maaske paa den Maade komme ud over Spørgsmaalet. Men det er Ting, som kunne forhandles i det Udvalg, der sikkert vil blive nedsat.

Jeg vil blot endnu bemærke, at man forhaabentlig ikke vil tvinge Funktionærerne ind i disse Boliger. Hvis de blive daarligt indrettede og smaa, saa at Funk-

tionærerne ikke kunne føle sig tilfredse i dem, er det højst rimeligt, at de komme til at staa tomme, og at Funktionærerne, hvor det kan lade sig gøre, skaffe sig ordentlige Lejligheder. Jeg kan ikke tænke mig, at man vil tvinge eller kommandere nogen til at bo i disse Huse, men jeg haaber, som sagt, at de ville blive indrettede saaledes, at Funktionærerne med Glæde ville flytte ind i dem.

Jeg skal dernæst nævne, at der er forebragt mig et Ønske om Indretning af et Par Lejligheder for gifte Assistenten ved Rungsted Station. Det er jo ikke let at faa en Bolig derude, og i Nærheden af Stationen kan den overhovedet ikke faas. Derfor ønske de gifte Assistenten derude eller maaske Assistenten, der tænke paa snart at gifte sig, at der maa blive opført et Par Lejligheder derude. Jeg skal henstille dette Spørgsmaal til den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre.

Til Slutning skal jeg sige et Par Ord om et lille Spørgsmaal, der blev omtalt af det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup). Han anbefalede Statsbanefunktionærerne at benytte sig af Statslaanefondens Midler og danne Byggeforeninger, og denne Fremgangsmaade anbefalede han navnlig til de Funktionærer, der vare nogenlunde sikre paa at blive paa det paagældende Sted. Jeg har haft Lejlighed til at følge en ret stor Byggeforening af Jernbanefunktionærer. Der er ikke nu ret mange tilbage af de Jernbanefunktionærer, der vare med til at danne den. De ere forflyttede, og deres Ejendomme overtagne af Folk, af hvilke de færreste ere tjenstgørende ved Statsbanerne. Jeg tror ikke, at den Vej, det ærede Medlem anbefalede, er særlig heldig. En saadan Ejendom kan meget let blive en slem Klods om Benene paa en Mand. Saaledes er det i mangfoldige Tilfælde gaaet. Det har undertiden været meget vanskeligt for disse Funktionærer, naar de bleve forflyttede, at slippe af med deres Ejendom. Jeg er derfor ikke ganske sikker paa, at man skal tilraade Funktionærerne i stort Tal at benytte sig af Statslaanefondens Midler. Jeg er bange for, at de i mange Tilfælde ville komme galt afsted dermed.

Sagen vil jo nu gaa i Udvalg, og jeg vil haabe, at det, jeg her har udtalt, maa finde Velvillie, saa at man tager under Overvejelse, om man kan tage Hensyn dertil.